

ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СТРУКТУР КОРПОРАЦІЙ

Кузнецова А.Ф., Александров В.В.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Організаційна структура управління корпорацією – упорядкована сукупність взаємопов'язаних і взаємообумовлених елементів системи управління, склад, взаєморозташування і ступінь стійкості відносин яких забезпечують цілеспрямоване функціонування і розвиток її як єдиного цілого. Відношення між елементами структури управління підтримуються завдяки зв'язкам, що прийнято поділяти на горизонтальні та вертикальні. Перші носять характер погодження і є однорівневими. А інші – це відношення підпорядкування, необхідність в них виникає при ієрархічності побудови системи управління, та є за наявності різноманітних рівнів управління, на кожному з яких переслідується своя мета.

Організаційна структура корпорації – явище досить складне. Щоб відповідати завданням бізнесу, вона повинна поєднувати в собі різні за своєю природою фактори. Серед найпоширеніших помилок при формуванні корпоративних структур можна виділити такі:

- відсутність чіткої структури управління корпорацією, формалізованої ієрархії;

- дуже багато горизонтальних зв'язків. Часто це наслідок бажання керівництва безпосередньо контролювати якомога більше процесів, що відбувається всередині корпорації;

- занадто глибокі вертикальні зв'язки. Наслідком цього є необґрунтована бюрократизації корпорації, коли всі рішення приймаються на верхньому рівні;

- відсутність чітких посадових обов'язків, формалізації функціональних та інформаційних зв'язків на підприємстві.

Підтримка функціонування неоптимізованих структур обертається для компанії великими фінансовими витратами, дублюванням функцій, проявами безвідповідальності, зниженням ініціативи негативними наслідками. Щоб уникнути таких наслідків слід дотримуватись таких вимог:

- чітко формулювати мету корпорації;
- досягти максимальну простоту структури;
- встановити єдину підлеглість;
- обмежити кількість підлеглих;
- обмежити кількість ланок управління;
- чітко розрізняти і координувати функції лінійного керівництва і функціональних служб;
- вищим керівництвом координувати відповідальність служб.